Tilegnet Digteren.

Fire Sange

af

Björnstjerne Björnsons Arne

componerede

for een Stemme med Pianoforte

af

P. Heise

KJÖBENHAVN

Forlagt af C. C. Lose & Delbanco.

Pr. 48 ß.

No.1. INGERID SLETTEN.

P. Heise.

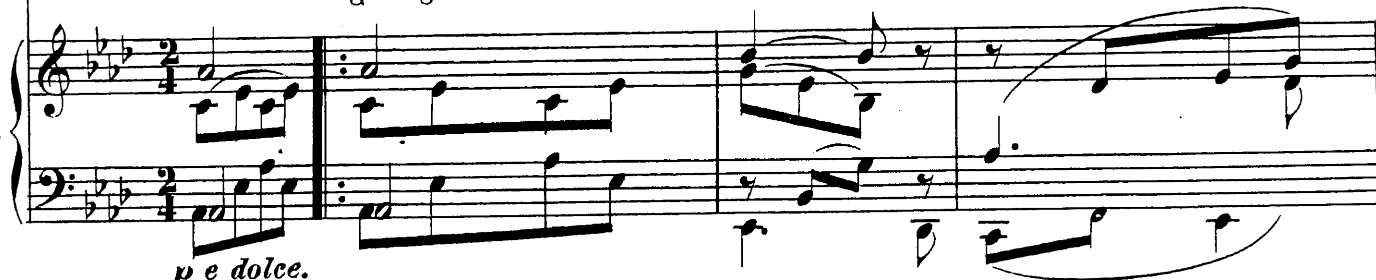
Andantino.

SANG

V. 1. In _ ge _ rid Slet_ten af Sil _ le_gjord hav_de hverken Sølv el_ler
V. 2. li _ den Hu _ e af far _ vet Uld, hav_de hverken Stads el_ler
V. 3. gjem_te Hu _ en i ty _ ve Aar, maatte ik _ ke sli _ de den
V. 4. gjem_te Hu _ en i tredi_ve Aar, maatte ik _ ke skjæmme den
V. 5. gjem_te Hu _ en i fire_ti Aar, hu_ske_de end_nu paa sin
V. 6. gan_ ger for Ki _ sten at ta _ ge den, Hjer _ _ tet var saa stort der _

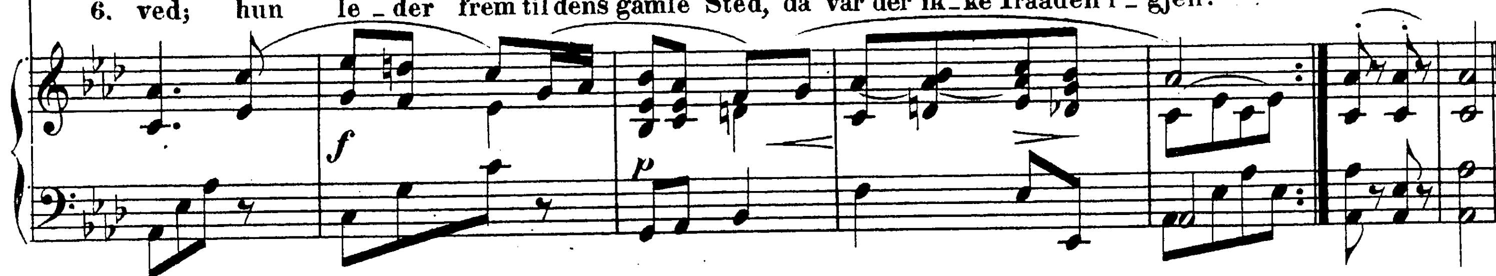
PIANO.

p e dolce.

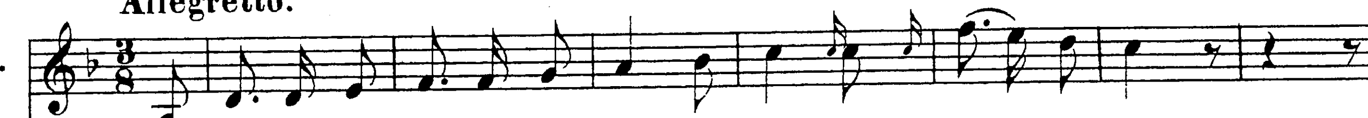
1. Guld, men en li _ den Hu _ e af farvet Uld, som hun havde faaet udaf Moer. V. 2. En
2. Foer, men fat _ tigt Min_de om Faer og Moer, der skin _ te langt meer end Guld. V. 3. Hun
3. ud: Jeg bæ _ rer Hu_en engang som Brud, naar jeg for Al _ teret gaaer. V. 4. Hun
4. ud: Saa bæ _ rer jeg den saa glad som Brud, naar jeg for Vor Herre staaer. V. 5. Hun
5. Moer. Ves_le min Hu _ e, forvist jeg troer, vi al _ drig for Al _ teret staaer. V. 6. Hun
6. ved; hun le _ der frem til dens gamle Sted, da var der ik_ke Traaden i _ gjen.

No.2. VENEVILL.

Allegretto.

SANG.

V. 1. Hun Ve ne_vill hop_ped paa let _ ten Fod sin Kjærest i _ mod.
V. 2. Hun flet_ted ham en af de Blomster blaae: „mi_ne Øi _ _ ne smaa!"
V. 3. Hun flet_ted ham en: „Hvis du ei forsmaaer af mit gu _ le Haar?"
V. 4. Hun flet_ted en hvid i et Li _ lie_baand: „Min høi _ re Haand."
V. 5. Hun flet_ted af Blomster fra hver en Kant: „Al_le dem jeg fandt."
V. 6. Hun flet_ted en stor u _ den Far _ ve _ sands: „Min Bru _ de_krands."
V. 7. Hun flet_te_de mo_dig for u _ den Stands paa sin Bru _ de_krands.

PIANO.

1. Han sang saa det hør-tes o-ver Kir--ke-tag: God Dag! God Dag!
2. Han tog den, han ka-sted han tog den i-gjen: „Far-vel min Ven!
3. Hun flet-ted, hun bød ham i yp-per-lig Stund sin rø-de Mund.
4. Hun flet-ted en blodrød i Kjær-lig-hed: „Min ven-stre med."
5. Hun san-ked, hun flet-ted og græd der-til: „Tag dem, du vil!"
6. Hun flet-ted saa Fin-gre-ne ble--ve blaae: „Sæt du den paa."
7. Men nu var det langt o-ver Sank-te-hans, in-gen Blom-ster fan's.

rit. *vivo.*

1. Og al-le de Smaa-fug-le sang ly-stig med i Lag: Til Sank-te-
2. Og jub-led, mens han sprængte o-ver A-ger-re-nen hen: Til Sank-te-
3. Han tog den og han fik den og han rød-me-de som hun. Til Sank-te-
4. Han tog i-mod dem beg-ge to men blus-se-de der-ved. Til Sank-te-
5. Han ti-e-de og tog dem blot, men flyg-te-de saa vild. Til Sank-te-
6. Men da hun skul-de ven-de sig hun in-gensteds ham saae. Til Sank-te-
7. Hun flet-ted af de Blomster som slet ik-ke fans. Til Sank-te-

ritenuto.

1. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
2. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
3. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
4. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
5. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
6. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.
7. hans er der Lat-ter og Dands, men si-den veed jeg li-det, om hun flet-ter sin Krands.

No 3. TRÆET OG JENTEN.

Allegretto graziososo quasi andantino

SANG.

V.1. Træ - - et stod fær - digt med Blad og med
V.2. Træ - - et fik Blomster, saa Fug - - le - ne

PIANO.

p

1. Knop. „Skal jeg ta'e dem?" sa'e Fro - sten og pu - ste - de op.
2. sang. „Skal jeg ta'e dem?" sa'e Vin - den og vif - ted og svang.

f *crescendo.* *con fuoco.*

meno mosso.

1. Nei, Kjæ - re, lad dem staae, til Blomster sidder paa!" bad
2. Nei, Kjæ - re, lad dem staae, til Bær - ret sidder paa!" bad

p *sf*

con piu moto. *poco rit.*

1. Træ - et, og skjalv i - fra Rod og til Top, bad Træ - et og skjalv i - fra Rod og til
2. Træ - et, i Vin - den det dir - ren - de hang, bad Træ - et i Vin - den det dir - ren - de

fp

a tempo. | Efter 1ste Vers. | Efter 2den Vers.

1. Top.
2. hang.

V. 3. Og Træ – et fik Bær un – der Sol – ei – ets Glød. „Skal jeg

p

3. ta'e dem?" sa'e Jen – ten, saa ung og saa rød

p

meno mosso, molto espress. *con piu moto.*

3. — Ja Kjæ – re, du kan ta'e, saa – man – ge du vil ha'e! sa'e Træ – et og

sf

poco ritenuto.

3. Grenen det bugnen – de bød — og Gre – nen det

sf

3. bug – nen – de bød.

vivo.

No. 4. ARNES SANG.

Af Originalens 7 Vers er her aftrykt det 2det, 5te, 6te og 7de Vers.

Allegro appassionato.

SANG.

V.1. Ør - - nen løf - - ter med
V.2. Skal jeg da al - - drig,
V.3. Ud vil jeg, ud! o, saa
V.4. En - gang, jeg veed, vil det

PIANO.

f

1. stær - ke Slag o - - ver de høi - - e Fjel - - - - de,
2. al - - drig naae o - - ver de høi - - e Fjel - - - - de?
3. langt, langt, langt o - - ver de høi - - e Fjel - - - - de!
4. ræk - - ke frem o - - ver de høi - - e Fjel - - - - de,

1. roer i den un - - ge, kraft - ful - de Dag, mæt - ter sit Mod i det
2. Skal den - ne Muur mi - ne Tan - ker slaae, saa - dan med Snee - Is og
3. Her er saa knu - gen - de, tæ - ren - de trangt, og mit Mod er saa
4. kan - skee du alt har din Dør paa Klem? Her - re min Gud!

p *f*

1. vil - - de Jag, sæn - - ker sig, hvor den ly - - - - ster,
2. Ræd - - sel staae, stæn - gen - de der til det Sid - - - - ste,
3. ungt og saa rankt lad det faae Stig - nin - gen fri - - - - ste,
4. godt er dit Hjem, lad det dog end - nu stæn - - - - ges,
crescendo.
1. seer mod de frem - me - de Ky - - - - - ster!
2. bli - - ve min Død - nin - ge - ki - - - - ste?
3. ik - - ke mod Muur - kan - ten bri - - - - ste!
4. og jeg faae Lov til at læn - - - - ges!
ff